

Minden nap kis és nagy döntésüket hozunk meg, amelyek tetteinket meghatározzák. A mai szövegek meghívják bennünket arra, hogy kérdezzük meg magunkat, mi az Isten akarata az életünkben és tetteinkben. Nyissuk meg erre a szívünket és a fülünket.

ÉVKÖZI XXII. VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Aki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát!

Abban az időben:

Jézus többször felhívta tanítványai figyelmét arra, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és az írástudóktól, megölik, de a harmadik napon feltámad a halálból. Erre Péter félrevonta őt, és óva intette: „Isten ments, Uram! Ez nem történhet veled!” Mire ő Péterhez fordult: „Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatasz, mert nem az Isten ügyére van gondod, hanem az emberekére!”

Ezek az evangélium igéi.

Azután így szólt tanítványaihoz: „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye föl keresztyét és kövessen. Mert mindaz, aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt; és aki értem elveszíti életét, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelke kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe saját lelkéért?

Az Emberfia pedig el fog jönni Atyjának dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek tettei szerint.”

Lépj a nyomdokaimba!

Az üzleti és az ipari élet, az oktatási intézmények, az önkormányzatok és a szakszervezetek nagy összegeket költenek arra, hogy a munkavállalókat felkészítsék a vezetői feladatokra, és megfelelő pozícióba hozzák őket. Szakmai kompetencia,

meghozott döntések, néha a kellemetlenek is, ezeket az ember nem félvállról teszi meg. Ehhez megfelelő háttérinformációra, figyelmességre, pszichológiai empátiára, technikai kompetenciára, az emberekkel való jó bánásmód képességére és elszántságra van szükség.

“Vezetés és irányítás” az Egyház képzési moduljának a neve, amelyet a papképzés során tanítanak. Egyre inkább ezt használják, ha valakinek újabb felelősséget kell vállalnia, vagy a plébániákat összevonják, s ezáltal fennáll annak a veszélye, hogy valaki megbotlik vagy hiába való köröket fut. Tudnunk kell, hogy hova megyünk. Ennek megfelelően ki kell értékelnünk a saját erősségeinket, fel kell ismernünk a kollégák tehetségeiket és képességeiket, be kell építenünk a tapasztalatokat s együtt kell keresnünk a jövő oly lehetőségeit, amelyeket mindenki támogat és kötelező érvényű lehet. Ezt a nagy programot, amelynek tartalmát most felsoroltam, nem én dolgoztam ki, hanem Jézus hozta a világunkba. Ez a családban kezdődik. Ez különbözteti meg az óvodákat és az iskolaigazgatókat. Ez előmozdítja a kereskedelmet és az ipart. Ez felértékelődést mutat és sikert ígér. Egymással és egymásért, a beszélgetésben s néhány nehéz vitában olyan módszerek találhatók meg, amelyek fenntarthatóak, szolgálják az okot, és mindenekelőtt hűek maradnak a továbbítandó “produktum”, az ötlet, a tartalom és az üzenet szempontjából.

Világosság

Az evangéliumban Jézus arról tájékoztatja a “team-et”, a tanítványok körét, amit látott, ami természetesen mindegyikükre hatással van. S néhány pillanat múlva egy néhány vitát hallhatunk. Péter vehemens, ellentmond a barátjának. Az ő elképzelése az, hogy mindent el tudnak érni, ez az elkötelezettség, ami ellentétes Jézus küldetésével.

Feltételezhetjük, hogy Péter jót akart, Jézusnak és magának is. Azonban nagyra értékelhetjük azt is, hogy Péter más gondolatokra akarja rávenni Jézust, de Ő ezt megakadályozza, s mindezt Jézus nagyon világosan át is látja.

Valójában ezzel az érveléssel nagyon gyorsan távol kerülünk a tényszerű társalgástól. Jézus nem engedi a vitát. Ellenkezőleg: megsérti Pétert. Ő állítja a legfontosabb érveket. De nem dobja ki Pétert a “cégből”, a tanítványok köréből. Újra az utódját akarja látni benne, nem pedig az ellenzéket és az ellenfelet. De ez még nem minden. Jézus gyorsan kiterjeszti ezt az eseményt mindazokra, akik őt követik. Máté ezt évtizedekkel később a gyülekezetre érti, és mi mint mai hallgatók nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Tagad meg magadat! Felvetted a keresztet? - Nem hangzik egy kicsit furán? Az önszabályozott böjt és a Fitness-Studiókban való edzések nem erről szólnak. legtöbbször nem aszkéta. **Mindazonáltal mindannyiunk életében vagy egy pont, amelyet Jézus a “kereszt” szó alatt értet. Akkor, amikor ezt az evangéliumot megírták, az üldöztetés volt az, amellyel a keresztényeknek szembesülniük kellett. Ma is számtalan régió van, ahol a keresztények élete ugyanennek van kitéve. A lelkiismereti és vallási szabadság, az ideológiai vagy**

politikai értékek tiszteletben tartása szintén súlyos károkat szenved. A szexuális hajlam szintén halálos ítélet lehet - nem szabad elrejteni az igazságot, amely a nőkkel gyakran megtörténik a világunkban.

Jézus meghívása, hogy hűek maradjunk a hit útjához, valamint az Ő követésében és világosságában több mint sürgős és aktuális.

Hogy reményt ad az utolsó szavával, hogy a pályát végigfutva hű marad a küldetéséhez, ami végül Isten dicsőségéhez vezet, megnyugtatóan hangzik egy ilyen

hátter mellett, amely bátorságot, erőt és kitartást akar adni.

Ellenállni a “trendnek”

De azt is tudjuk, itt-ott megtapasztalhatjuk: nem mindig a Biblia szerint élünk! Nem engedjük, hogy az Egyház mondjon nekünk valamit is! Remélhetőleg ötleteinket, gondolatainkat alárendeljük Jézusnak! Remélhetőleg lerázunk mindent, ami életünkben keresztnek és szenvedésnek tűnik! - Ezek a mai üzenetek. Így gondolkodnak és beszélnek azok, akik magukat nyertesnek és trendinek tartják magukat és tömegeket mozgatnak meg.

Ha a mindennapi életünkben emberekkel foglalkozunk a munkahelyünkön, akkor nagyon gyorsan releváns lesz a számunkra. Miért érdekelne minket a nagyszüleink, ha helyette sok pénz kereshetünk? Miért mondjunk igent a prenatális vizsgálat után a leendő fogyatékkal születendő gyermekünkre, ha megfelelő időben megszabadíthatnánk őket a nehéz sorsuktól? Miért élünk a mindennapokban

szeretettel és hálával, kedvességgel és hűséggel, amelyek ha nem lennének, sok mindentől megkímélhetnének bennünket? De vajon ez boldoggá tesz bennünket? Meg tudunk-e felelni azoknak a “vezetői minőségeknek” és “vezetői kompetenciáknak”, amelyeknek tényleg formálniuk kellene bennünket? Szeretetnek nevezik és bennünk lármázik. Nagyon is élvezhetjük, és adhatunk a szeretetünkből annyit, amennyit használnunk kell.

Talán sikerül az életmódunk révén, érvelés és hangos szavak nélkül embereket állítani mögénk, egyszerűen azáltal, hogy azok vagyunk, akik és ilyen karizmával rendelkezünk. S ha valaki megkérdőjelez bennünket, mint például Jézust Péter, akkor nyugodtan tanúskodhatunk arról, hogy szilárdan hiszünk abban, ez az út vezet el az élethez; az életbe, amely túlmutat ezen a világon, nevezetesen Isten tökéletes szeretetébe vezet.